Dosarul nr. 2-174/26
Număr atribuit prin PIGD nr.2-26022383-21-2-24022026

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

30 martie 2026 oraşul Cimişlia

Judecătoria Cimişlia, sediul central
Instanţa compusă din:
preşedinte de şedinţă, judecător Brînza Andrei
grefier Damaschin Alexandra
cu participarea :
reprezentantului reclamantei, avocatul Tarlev Pavel
reprezentantului pîrîtului, avocatul Osadcenco Iulia
În lipsa:
reclamantei Dermenji Xenia, pîrîtului Berladean Ion, reprezentantului STAS Basarabeasca, procedură de citare legală respectată,

examinând, în şedinţă publică, în limba de stat, cauza civilă iniţiată la cererea de chemare în judecată depusă de către avocatul Tarlev Pavel, în interesele reclamantei Dermenji Xenia către Berladean Ion, intervenient accesoriu STAS Basarabeasca cu privire la desfacerea căsătoriei, determinarea domiciliului copilului minor, încasarea pensiei pentru întreţinerea copilului minor, constatarea ca fiind neîntemeiat refuzul privind permisiunea de perfectare a actelor în privinţa copilului minor şi încuviinţarea perfectării a actelor pe numele copilului minor fără acordul tatălui;

a c o n s t a t a t :

Argumentele participanţilor la proces:

La data de 24 februarie 2026 avocatul Tarlev Pavel, acţionând în interesele reclamantei Dermenji Xenia, a depus o cerere de chemare în judecată către Berladean Ion, intervenient accesoriu STAS Basarabeasca cu privire la desfacerea căsătoriei, determinarea domiciliului copilului minor, încasarea pensiei pentru întreţinerea copilului minor, constatarea ca fiind neîntemeiat refuzul privind permisiunea de perfectare a actelor în privinţa copilului minor şi încuviinţarea perfectării a actelor pe numele copilului minor fără acordul tatălui.

În motivarea acţiunii înaintate, reprezentantul reclamantei indică că, la data de *****, între Dermenji Xenia şi Berladean Ion a fost încheiată căsătoria, înregistrată de Serviciul stare civilă Leova, care a fost trecută în Registrul actelor de stare civilă sub numărul 5.

Mai indică că, reclamanta şi pârâtul locuiesc separat, iar toate eforturile şi măsurile întreprinse pentru a menţine familia nu au dat niciun rezultat, continuând să locuiască separat. Nu îi mai leagă nimic unul faţă de celălalt, devenind străini, cu interese diferite, iar în contextul atmosferei create, reclamanta şi-a exprimat convingerea fermă privind imposibilitatea păstrării familiei lor.

Astfel, consideră că păstrarea familiei este imposibilă, deci solicită a desfacerii căsătoriei, fără acordarea termenului de împăcare.

Adăugător precizează că, reclamanta şi pârâtul un copil minor comun-***** a.n. *****.

Menţionează că, viaţa reclamantei în comun cu pârâtul a eşuat din motiv, că ambii au principii de viaţă absolut diferite şi caractere incompatibile, iar toate cheltuielile pentru întreţinerea şi educaţia copilului le suportă în mare parte doar reclamanta.

Reieşind din faptul că pârâtul nu acordă ajutor material pentru întreţinerea copilului minor, reclamanta este nevoită de a se adresa în instanţa de judecată cu cerinţa de a încasa forţat de la Berladean Ion pensia pentru întreţinerea copilului minor *****.

Precizează că, nu cunoaşte, dacă pârâtul este angajat oficial în câmpul muncii, astfel nu are posibilitatea de a stabili cota procentuală a pensiei de întreţinere.

Menţionează că, în momentul în care reclamanta şi pârâtul au început să locuiască separat, doar reclamanta s-a ocupat de întreţinerea şi educaţia copilului minor, iar solicitările acesteia din urmă de acordare a întreţinerii au fost ignorate de către pârât, acesta eschivându-se de la plata pensiei. Subsecvent, pentru asigurarea întreţinerii copilului minor, reclamanta a fost nevoită să părăsească hotarele ţării şi să se stabilească împreună cu acesta în Germania, unde este încadrată în câmpul muncii, iar copilul este înmatriculat la grădiniţă. În prezent, reclamanta şi copilul minor se află pe teritoriul Germaniei.

Susţine că, în vederea asigurării drepturilor copilului, este necesară perfectarea actelor de identitate şi a paşaportului român pe numele minorului, procedură pentru care este obligatoriu acordul tatălui. În acest sens, s-a adresat cu o cerere prealabilă către pârât în vederea întocmirii unei declaraţii notariale, prin care pârâtul să îşi exprime acordul pentru perfectarea actelor de identitate şi a paşaportului român în privinţa copilului minor, dar prin răspunsurile din 10 februarie 2026, pârâtul Berladean Ion a refuzat întocmirea declaraţiei notariale solicitate, susţinând că eventualul consimţământ poate fi suplinit exclusiv de instanţa de judecată.

Astfel prin acţiunea înaintată de către avocatul Tarlev Pavel, în interesele reclamantei Dermenji Xenia, sa solicitat instanţei de judecată desfacerea căsătoriei încheiate la data de ***** între Dermenji Xenia şi Berladean Ion, stabilirea domiciliului copilului minor ***** a.n. *****, cu mama Dermenji Xenia, încasarea din contul pârâtului Berladean Ion, în contul reclamantei Dermenji

Xenia, a pensiei pentru întreţinerea copilului minor *****, în sumă fixă de 3000 lei lunar, începând cu data depunerii prezentei acţiuni şi până la atingerea majoratului copilului minor, constatarea ca fiind neîntemeiat refuzul lui Berladean Ion privind încuviinţarea perfectării actelor de identitate şi a paşaportului român în privinţa copilului minor ***** şi încuviinţarea perfectării actelor de identitate şi a paşaportului român în privinţa copilului minor *****, fără acordul tatălui Berladean Ion.

În drept, reclamanta îşi întemeiază cererea în baza prevederilor art. 2, 38, 51, 53, 60, 61, 74, 76, 98 Codul familiei, art. 39, 82, 83, 90, 94, 96, 166-167 Cod de procedură civilă.

La data de 09 martie 2026 reprezentantul intervenientului accesoriu Agenţia Teritorială de Asistenţă Socială Sud-Vest, Structura Teritorială de Asistenţă Socială Basarabeasca a expediat instanţei de judecată avizul-concluzie privind determinarea domiciliului copilului prin intermediul poştei electronice (f.d. 34-36), ulterior parvenit la data de 16 martie 2026 prin intermediul poştei fizice (f.d. 42-47) .

În susţinerea poziţiei sale indică că, în urma examinării materialelor şi a declaraţiei prezentate de către reclamanta Dermenji Xenia, s-a constat că familia nu se află pe teritoriul localităţii s. Başcalia, r-nul Basarabeasca. Reclamanta Dermenji Xenia, împreună cu copilul minor *****, se află în Germania. Din informaţiile care le deţine, cunoaşte că reclamanta este încadrată în câmpul muncii, deţine venituri stabile şi poate asigura copilului condiţii adecvate de trai, inclusiv necesităţile de bază, dezvoltarea şi îngrijirea lui. Copilul este integrat în sistemul educaţional, frecventează instituţia preşcolară din localitatea de reşedinţă, ceea ce contribuie la stabilitatea, continuarea şi buna lui dezvoltare.

Referitor la tatăl copilului, pârâtul Berladean Ion indică că, este cu domiciliul în or. Leova, potrivit declaraţiilor mamei, relaţia cu tatăl copilului este întreruptă, nu menţin legătură, iar tatăl nu contribuie la întreţinerea copilului.

Acţionând în interesul superior al copilului şi ţinând cont de ataşamentul copilului faţă de mamă, autoritatea tutelară îşi exprimă acordul ca domiciliul copilului minor *****, să fie stabilit împreună cu mama Dermenji Xenia.

Prin referinţă depusă la data de 09 martie 2026, prin intermediul poştei electronice (f.d. 48-60), ulterior la data de 10 martie 2026, prin intermediul Direcţiei evidenţă şi documentare procesuală (f.d. 61-79), de către reprezentantul pârâtului, avocata Osadcenco Iulia, susţine că viaţa pârâtului în comun cu reclamanta Dermenji Xena a eşuat, în perioada de căsătorie în relaţiile lor s-a creat o atmosferă insuportabilă şi de neînţelegere.

Mai precizează că, incompatibilitatea caracterelor şi viziunilor contrare asupra modului şi principiilor de convieţuire în contextul atmosferei create l-au condus la convingerea fermă privind imposibilitatea păstrării familiei.

În circumstanţă, susţine acţiunea înaintată de către reclamantă parţial, solicitând desfacerea căsătoriei încheiate între Dermenji Xenia şi Berladean Ion, stabilirea domiciliului copilului minor ***** a.n. *****, cu mama Dermenji Xenia,

încasarea din contul pârâtului Berladean Ion, în contul reclamantei Dermenji Xenia, a pensiei pentru întreţinerea copilului minor *****, în sumă fixă de 3000 lei lunar, începând cu data depunerii prezentei acţiuni şi până la atingerea majoratului copilului minor.

Referitor la pretenţia reclamantei privind constatarea ca fiind neîntemeiat refuzul lui Berladean Ion privind încuviinţarea perfectării actelor de identitate şi a paşaportului român în privinţa copilului minor ***** şi încuviinţarea perfectării actelor de identitate şi a paşaportului român în privinţa copilului minor *****, fără acordul tatălui Berladean Ion solicită, a fi scoasă de pe rol, sau respinsă.

În cadrul şedinţei de judecată reclamanta fiind citată legal nu s-a prezentat, fiind reprezentată de avocatul Tarlev Pavel în baza mandatului avocaţial seria/nr. MA 2193443 din 22.01.2026 (f.d. 1). Acesta a susţinut poziţia expusă în cererea de chemare în judecată şi a solicitat a fi admisă integral.

Pârâtul Berladean Ion fiind citat legal, în cadrul şedinţei de judecată nu s-a prezentat, interesele acestuia fiind apărate de către avocata Osadcenco Iulia potrivit mandatului avocaţial seria/nr. MA 2083243 din 09.03.2026 (f.d. 38). În susţinerea poziţiei pârâtului, avocata Osadcenco Iulia a solicitat admiterea referinţei depuse şi şi-a exprimat dezacordul total faţă de pretenţia reclamantei cu referire la constatarea ca fiind neîntemeiat refuzul lui Berladean Ion privind încuviinţarea perfectării actelor de identitate şi a paşaportului român în privinţa copilului minor ***** şi încuviinţarea perfectării actelor de identitate şi a paşaportului român în privinţa copilului minor *****, fără acordul tatălui Berladean Ion, solicitând a fi respinsă ca neîntemeiată.

Intervenientului accesoriu Structura Teritorială de Asistenţă Socială Basarabeasca, din cadrul Agenţiei Teritoriale de Asistenţă Socială Sud-Vest fiind citat legal, în şedinţa de judecată nu s-a prezenta, prin cerere depusă la 16.03.2026 (f.d. 42), a solicitat examinarea cauzei în lipsa reprezentantului STAS Basarabeasca.

Aprecierea instanţei:

Audiind explicaţiile participanţilor la proces, examinând probele administrate pentru dovedirea celor invocate şi raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează speţa, instanţa de judecată consideră necesar de a admite parţial acţiunea din următoarele considerente:

În conformitate cu prevederile art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Conform art. 121 din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului, iar art. 122 prevede că, circumstanţele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probaţiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante.

Admisibilitatea probelor se determină în conformitate cu legea în vigoare la momentul eliberării lor.

Articolul 130 alin. (1) din Codul de procedură civilă, statuează că instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe-aspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În conformitate cu art. 239 din Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Hotărârea întemeiată se bazează pe dovezile ce corespund cu cerinţele despre pertinenţa lor, adică care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului.

În conformitate cu art. 240 alin.(1), (3) din Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării pricinii şi admisibilitatea acţiunii. Instanţa judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretenţiilor înaintate de reclamant.

Prin acţiunea înaintată împotriva lui Berladean Ion, intervenient accesoriu Structura Teritorială de Asistenţă Socială Basarabeasca, reclamanta a solicitat admiterea acţiunii, desfacerea căsătoriei încheiată la data de ***** între Dermenji Xenia şi Berladean Ion, înregistrată de Serviciul stare civilă Leova, stabilirea domiciliului copilului minor ***** a.n. *****, cu mama Dermenji Xenia, încasarea din contul pârâtului Berladean Ion, în contul reclamantei Dermenji Xenia, a pensiei pentru întreţinerea copilului minor *****, în sumă fixă de 3000 lei lunar, începând cu data depunerii prezentei acţiuni şi până la atingerea majoratului copilului minor, constatarea ca fiind neîntemeiat refuzul lui Berladean Ion privind încuviinţarea perfectării actelor de identitate şi a paşaportului român în privinţa copilului minor ***** şi încuviinţarea perfectării actelor de identitate şi a paşaportului român în privinţa copilului minor *****, fără acordul tatălui Berladean Ion.

În vederea soluţionării cererii, instanţa va examina distinct fiecare pretenţie formulată de reclamantă.

Cu referire la pretenţia privind desfacerea căsătoriei încheiată la data de *** între Dermenji Xenia şi Berladean Ion, înregistrată de Serviciul stare civilă Leova, instanţa reţine următoarele aspecte.**

Conform art. 33 alin. (2) din Codul familiei, căsătoria poate înceta prin divorţ (desfacere), în baza cererii unuia sau a ambilor soţi ori a tutorelui soţului în privinţa căruia s-a instituit măsura de ocrotire judiciară sub forma tutelei.

Articolul 35 din acelaşi Cod stipulează că, în cazurile prevăzute la art. 36 alin. (1) şi (2), căsătoria se desface de către organul de stare civilă, în cazurile prevăzute la art. 36 alin. (4) şi (5) şi la art. 37 – pe cale judecătorească, iar în condiţiile prevăzute la art. 41 şi 42 din Legea nr. 246/2018 privind procedura notarială – de către notar.

Potrivit art. 37 alin. (1)-(3) din Codul familiei, instanţa judecătorească va desface căsătoria dacă va constata că soţii au copii minori comuni şi nu au ajuns la un acord privind întreţinerea, educaţia şi domiciliul acestora sau în lipsa acordului la divorţ al unuia dintre soţi, cu excepţia cazurilor prevăzute la art.36 alin.(2) şi a cazurilor în care căsătoria a fost desfăcută de notar, desfacerea căsătoriei are loc pe cale judecătorească, convieţuirea soţilor şi păstrarea familiei în continuare sînt imposibile.

Din materialele cauzei rezultă că, la *****, Berladean Ion a încheiat căsătoria cu Dermenji Xenia la Serviciul de stare civilă Leova, , fiind înregistrată în Registrul actelor de stare civilă cu nr.5 (f. d. 10).

La caz, reclamantul s-a adresat cu prezenta cerere de chemare în judecată motivând că, păstrarea în continuare a familiei este imposibilă, viaţa în comun cu pârâtul a eşuat din motiv că, ambii au principii de viaţă absolut diferite şi caractere incompatibile, iar în perioada căsniciei discuţiile cu privire la soluţionarea anumitor aspecte comune, de cele mai multe ori se soldau cu certuri.

Reclamanta a fost împotriva acordării părţilor un termen în vederea împăcării acestora şi menţinerii familiei, în final avocatul a insistat în privinţa divorţului părţilor.

Prin referinţa, pârâtul şi-a manifestat acordul de a desface căsătoria încheiată între Berladean Ion şi Dermenji Xenia, motivând că, menţinerea familiei este inoportună, au eşuat toate căile de împăcare, la încercările lui de a păstra familia aveau doar rezultate negative, ceea ce atrage după sine imposibilitatea concilierii familiale, din care considerente a solicitat desfacerea căsătoriei fără acordarea termenului de împăcare.

Astfel, reieşind din sarcinile consolidării familiei, apărării drepturilor şi intereselor ocrotite prin lege ale soţilor, instanţa de judecată a stabilit că convieţuirea soţilor şi păstrarea familiei în continuare sunt imposibile, soţii nu îşi mai doresc păstrarea familiei locuind separat, or, potrivit prevederilor art. 2 din Codul Familiei, relaţiile familiale sînt reglementate în conformitate cu următoarele principii: monogamie, căsătorie liber consimţită între bărbat şi femeie, egalitate în drepturi a soţilor în familie, sprijin reciproc moral şi material, fidelitate conjugală, prioritate a educaţiei copilului în familie, manifestare a grijii pentru întreţinerea, educaţia şi apărarea drepturilor şi intereselor membrilor minori şi ale celor inapţi de muncă ai familiei, soluţionare, pe cale amiabilă, a tuturor problemelor vieţii familiale, inadmisibilitate a amestecului deliberat în relaţiile familiale, liber acces la apărarea, pe cale judecătorească, a drepturilor şi intereselor legitime ale membrilor familiei.

Drept urmare, în temeiul art. 37 alin. (3) din Codul familiei, instanţa de judecată, având consimţământul reclamantei şi a pârâtului a constatat imposibilitatea menţinerii familiei dintre Berladean Ion şi Dermenji Xenia, astfel a conchis în privinţa desfacerii căsătoriei încheiată între aceştia.

Referitor la pretenţia privind determinarea domiciliului copilului minor, instanţa de judecată reţine următoarele.

Din materialele cauzei rezultă că din căsătoria dintre părţi, la data de *****.***** s-a născut copilul ***** (f.d. 12), care până în prezent locuieşte împreună cu mama, Dermenji Xenia.

Instanţa de judecată stabileşte că potrivit jurisprudenţei naţionale, cât şi internaţionale răspunderea pentru creşterea şi asigurarea dezvoltării copiilor revine în primul rând părinţilor, aceştia având obligaţia de a-şi exercita drepturile şi de a-şi îndeplini obligaţiile faţă de copii ţinând seama cu prioritate de interesul superior al acestora.

Astfel, verificarea împrejurărilor sus menţionate devine inevitabilă întrucât instanţei de judecată îi revine sarcina de a stabili acel interes superior al copilului, care ar înclina balanţa justiţiei către mamă sau către tată, astfel interesul superior al copilului fiind singurul criteriu după care instanţa se călăuzeşte pentru a decide cu privire la exercitarea drepturilor părinteşti.

În acest sens, instanţa va analiza cumulativ aspectele ce ţin de ataşamentul copilului faţă de fiecare părinte, condiţiile de trai oferite, capacitatea fiecărui părinte de a asigura creşterea, educaţia şi îngrijirea copilului, comportamentul moral şi implicarea efectivă în viaţa copilului, vârsta copilului şi necesităţile sale specifice, existenţa unor eventuale comportamente abuzive, neglijente sau violente, opinia copilului dacă are o vârstă corespunzătoare.

Citând cadrul legal pertinent litigiului dedus judecăţii, instanţa de judecată evocă prevederile art. 38 alin. (1) din Codul familiei, conform cărora la desfacerea căsătoriei, soţii pot prezenta instanţei judecătoreşti un acord privind împărţirea bunurilor lor proprietate în devălmăşie şi plata pensiei de întreţinere a copiilor şi a unuia dintre soţi, indicând mărimea acesteia, precum şi privind determinarea părintelui împreună cu care vor locui copiii minori comuni.

În temeiul alineatului (2) lit. d) al aceluiaşi articol, în cazul lipsei unui acord între soţi prevăzut la alin.(1) sau dacă se va dovedi că acordul lezează drepturile şi interesele copiilor minori sau ale unuia dintre soţi, instanţa judecătorească este obligată să stabilească cu cine dintre părinţi vor locui copiii minori după divorţ.

Conform art. 3 alin. (1) din Convenţia internaţională cu privire la drepturile copilului din 20 noiembrie 1989, în toate deciziile care îi privesc pe copii, fie că sunt luate de instituţii publice sau private de ocrotire socială, de către tribunale, autorităţi administrative sau de organe legislative, interesele superioare ale copilului trebuie să fie luate în considerare cu prioritate.

În virtutea prevederilor art. 52 alin. (1) din Codul familiei, copilul are dreptul să comunice cu ambii părinţi, cu buneii, fraţii, surorile şi cu celelalte rude.

În sensul art. 53 alin. (1) Codul familiei, copilului i se garantează apărarea drepturilor şi intereselor sale legitime. Articolul 8 alin. (1), (5) din Legea nr. 370 din 30 noiembrie 2023 privind drepturile copilului statuează că fiecare copil are dreptul să locuiască într-o familie, să îşi cunoască părinţii, să beneficieze de grija lor şi să coabiteze cu aceştia.

Copilul are dreptul de a menţine relaţii personale şi contacte directe cu

părinţii, rudele şi cu alte persoane faţă de care a dezvoltat legături de ataşament, în cazul în care acest lucru nu contravine interesului superior al copilului.

Totodată, conform art. 9 alin. (1) şi (4) din Convenţia internaţională cu privire la drepturile copilului adoptată la New York la 20 noiembrie1989, statele părţi vor veghea ca nici un copil să nu fi e separat de părinţii săi împotriva voinţei acestora, exceptând situaţie în care autorităţile competente decid, sub rezerva revizuirii judiciare şi cu respectarea legilor şi a procedurilor aplicabile, că această separare este în interesul suprem al copilului.

Statele părţi vor respecta dreptul copilului care a fost separat de ambii părinţi sau de unul dintre ei de a întreţine relaţii personale şi contacte directe cu cei doi părinţii ai săi, în mod regulat, exceptând cazul în care acest lucru contravine interesului suprem al copilului

În conformitate cu art. 64 alin. (1) din Codul familiei, părintele care locuieşte împreună cu copilul nu are dreptul să împiedice contactul dintre copil şi celălalt părinte care locuieşte separat, cu excepţia cazurilor cînd comportamentul acestuia din urmă este în detrimentul intereselor copilului sau prezintă pericol pentru starea lui fizică şi psihică.

Conform art. 63 alin. (1) şi (3) din Codul familiei, în cazul cînd părinţii locuiesc separat, domiciliul copilului care nu a atins vîrsta de 14 ani se determină prin acordul părinţilor. La determinarea domiciliului copilului minor, instanţa judecătorească va cere şi avizul autorităţii tutelare teritoriale în a cărei rază teritorială se află domiciliul fiecăruia dintre părinţi, în care va conţine, după caz, şi informaţia disponibilă privind actele de violenţă în această familie şi persoana agresorului familial.

Conform art. 73 din Codul familiei, la examinarea de către instanţa judecătorească a litigiilor privind educaţia copilului este obligatorie participarea autorităţii tutelare teritoriale. Autoritatea tutelară teritorială este obligată să examineze condiţiile de trai ale copilului şi ale persoanei care pretinde la educaţia copilului şi să prezinte instanţei judecătoreşti avizul respectiv.

Astfel, se reţine că la examinarea litigiilor privind determinarea domiciliului copilului, autoritatea tutelară urmează să prezinte în instanţa de judecată un aviz-concluzie pe marginea litigiului dat.

Analizând materialele cauzei instanţa de judecată constată că, autoritatea tutelară teritorială – Structura Teritorială de Asistenţă Socială Basarabeasca din cadrul Agenţiei Teritoriale de Asistenţă Socială Sud-Vest a prezentat avizul concluzie nr. 282/26 din 09.03.2026 privind determinarea domiciliului copilului *****, în care precizează că în urma examinării materialelor şi a declaraţiei prezentate de către reclamanta Dermenji Xenia, s-a constat că familia nu se află pe teritoriul localităţii s. Başcalia, r-nul Basarabeasca. Reclamanta Dermenji Xenia, împreună cu copilul minor *****, se află în Germania. Din informaţiile care le deţine, cunoaşte că reclamanta este încadrată în câmpul muncii, deţine venituri stabile şi poate asigura copilului condiţii adecvate de trai, inclusiv necesităţile de bază, dezvoltarea şi îngrijirea lui. Copilul este integrat în sistemul

educaţional, frecventează instituţia preşcolară din localitatea de reşedinţă, ceea ce contribuie la stabilitatea, continuarea şi buna lui dezvoltare.

Referitor la tatăl copilului, pârâtul Berladean Ion indică că, este cu domiciliul în or. Leova, potrivit declaraţiilor mamei, relaţia cu tatăl copilului este întreruptă, nu menţin legătură, iar tatăl nu contribuie la întreţinerea copilului.

Conform art. 63 alin. (3) din Codul familiei, nu dispun de informaţie privind actele de violenţă în această familie. Astfel, prin prisma art. 63 alin. (1), art. 76 din Codul familiei, reieşind din documentele prezentate, activând în interesul suprem al copilului, autoritatea tutelară STAS Basarabeasca şi-a manifestat acordul ca domiciliul copilului, să fie stabilit cu mama Dermenji Xenia (f.d.44).

La fel de către autoritatea tutelară a fost prezentată adeverinţa prin care se confirmă că reclamanta Dermenji Xenia, domiciliată în s. Başcalia, str. Ştefan cel Mare nr. 171, r-nul Basarabeasca, nu se află la moment pe teritoriul s. Başcalia, r-nul Basarabeasca (f.d. 45_a).

Totodată, autoritatea tutelară teritorială – Structura Teritorială de Asistenţă Socială Basarabeasca a prezentat şi declaraţia pe propria răspundere a reclamantei prin care, ultima relatează faptul că în perioada de când se află în proces de divorţ cu pârâtul Berladean Ion, acesta nu participă la creşterea şi îngrijirea copilului minor şi nu menţine relaţii cu copilul, astfel consideră că este în interesul superior al minorului ca acesta să locuiască împreună cu ea, deoarece îi asigură în mod constant stabilitate, protecţie, îngrijire şi toate condiţiile necesare pentru o dezvoltare sănătoasă.

La caz, se constată că copilul minor, a cărui domiciliu se solicită a fi determinat, are o vârstă fragedă de 4 ani, vârstă la care copiii nu pot conştientiza pe deplin acţiunile lor, având nevoie de supraveghere, întreţinere, dragoste şi educaţie din partea părinţilor.

Analizând toate aspectele relevante speţei, precum şi poziţia părţilor, prin care se denotă că ambii părinţi sunt pe poziţia că domiciliul copilului minor ***** după desfacerea căsătoriei să fie stabilit cu mama Dermenji Xenia, instanţa subliniază că reclamanta are posibilitatea de a asigura o bună dezvoltare a copilului minor, or copilul locuieşte cu mama, care îi asigură cu toate cele necesare. Aspectul dat a fost confirmat şi prin avizul-concluzie a autorităţii tutelare.

Totodată, instanţa de judecată reţine că părintele căruia nu i-a fost încredinţat copilul spre creştere şi educare, păstrează dreptul de a avea legături cu acesta, precum şi de a veghea la creşterea, educarea, învăţătura şi pregătirea lui. Acest drept fundamental este consacrat de art.8 CEDO, conform căruia contactele reciproc acceptate ale copilului cu părintele său constituie un element fundamental al vieţii de familie, chiar dacă relaţia dintre părinţi s-a rupt.

Este de reţinut că tatăl şi mama sunt figuri importante de ataşament, care au rol decisiv în dezvoltarea emoţională şi socială a copilului, atât timp cât calitatea interacţiunilor lor va condiţiona calitatea relaţiilor sociale. Interesul superior al copilului reclamă menţinerea acestuia cât mai mult timp într-un mediu familial

normal şi echilibrat în prezenţa ambilor părinţi pentru că riscul ruperii echilibrului sufletesc al acestuia este foarte mare odată cu încredinţarea sa unuia sau altuia dintre părinţi.

De aceea, după separarea părinţilor menţinerea şi încurajarea relaţiei copiilor cu părintele cu care minorii nu locuiesc în mod statornic, devine vitală pentru dezvoltarea sa morală normală. Interesul superior al copiilor, în general, este legat de posibilitatea de a putea accesa nelimitat pe ambii părinţi pentru a putea dezvolta relaţii echilibrate şi armonioase cu ambii părinţi. Relaţiile personale trebuie să se realizeze neîngrădit, restrângerea acestora fiind necesară numai în condiţii deosebite pentru protejarea copilului.

Cu referire la acest criteriu, se prezumă că, ambii părinţi îşi iubesc copilul, dar un rol mai determinant în viaţa minorului îl are mama, care se ocupă inclusiv de întreţinerea şi educaţia acestuia. Cât priveşte ataşamentul copilului faţă de părinţi, se reţine că determinarea acestui criteriu este dificil, având în vedere vârsta fragedă a copilului. Referitor la grija manifestată de părinţi faţă de copil în timpul convieţuirii şi după despărţire, se reţine că mama are un rol mai activ în viaţa copilului minor, or, după destrămarea de facto a familiei, copilul a rămas să locuiască cu mama.

Prin urmare, reieşind din cumul probelor administrate şi cercetate în şedinţa de judecată, având în vedere declaraţiile reclamantei reflectate în acţiune, susţinute de reprezentantul ultimei, instanţa de judecată concluzionează că domiciliul copilului minor, urmează a fi stabilit cu mama, Dermenji Xenia, cu care minorul se află la moment.

Mai mult, instanţa a reţinut că dreptul de custodie asupra copilului a reclamat doar mama, invocând deţinerea condiţiilor corespunzătoare pentru educaţia şi dezvoltarea copilului minor, iar tatăl fiind de acord cu poziţia acesteia cu condiţia ca să nu-i fie îngrădit din partea mamei, dreptul său de a comunicat cu copilul minor prin mijloace de comunicare, ori unde se v-a afla copilul în Republica Moldova sau peste hotarele ţării.

Aici instanţa ţine să menţioneze că, determinarea domiciliului copilului minor cu mama, nu poate fi tratată drept o lezare a intereselor tatălui la întreţinerea şi educarea copilului, or, determinarea domiciliului cu unul din părinţi, nu semnifică instituirea restricţiilor în exercitarea drepturilor părinteşti, exerciţiul acestor drepturi părinteşti fiind garantat de lege şi nu este limitat.

Concomitent, instanţa de judecată notează că a luat în considerare calităţile pozitive ale mamei, confirmate prin înscrisurile care confirmă posibilităţile acesteia de a educa şi întreţine copilul minor fiind încadrată în câmpul muncii, deţine venituri stabile şi poate asigura copilului condiţii adecvate de trai, inclusiv necesităţile de bază, dezvoltarea şi îngrijirea lui(f.d. 15-16). Precum şi înscrisuri care confirmă că, copilul este integrat în sistemul educaţional, frecventează instituţia preşcolară din localitatea de reşedinţă, ceea ce contribuie la stabilitatea, continuarea şi buna lui dezvoltare a minorului.

În aceste circumstanţe, având în vedere interesul copilului de a se dezvolta într-un mediu sigur, sănătos şi care să le confere stabilitate, precum şi ţinând cont de vârsta acesteia, instanţa reţine că interesele copilului sunt ca acesta să fie crescut, îngrijit, educat şi protejat în continuare de către mama – Dermenji Xenia, nefiind stabilite premise în vederea respingerii cerinţei formulate.

Totodată, a se reţine, că pîrîtul, prin intermediul avocatului său a recunoscut acţiunea de determinare a domiciliului copilului minor, cu mama acestuia.

Referitor la pretenţia privind încasarea pensiei de întreţinere pentru copilul minor în mărime fixă de câte 3 000 lei lunar, începând cu data adresării în instanţa de judecată, până la atingerea majoratului de către copilul minor, instanţa de judecată o consideră întemeiată, urmând a fi admisă integral, din următoarele motive.

Este de menţionat că părinţii sunt obligaţi să-şi întreţină copiii minori. Această obligaţie ocupă, prin finalitatea sa, un loc central în cadrul raporturilor patrimoniale dintre părinţi şi copii, întrucât ea a fost instituită în special pentru a asigura bune condiţii materiale de creştere şi de educare a minorilor. Obligaţia de întreţinere a copiilor minori de către părinţi este o obligaţie primordială a membrilor de familie între care pot exista anumite raporturi de întreţinere. Dacă întreţinerea nu se plăteşte în mod benevol şi nici nu există un contract privind plata întreţinerii pentru copii, pensia de întreţinere se încasează în baza unei hotărâri judecătoreşti. În temeiul acesteia, debitorii obligaţiei de întreţinere vor fi obligaţi să ofere copiilor întreţinerea necesară.

În conformitate cu prevederile art. 58 alin.(1) şi alin. (2) din Codul familiei, părinţii au drepturi şi obligaţii egale faţă de copii, indiferent de faptul dacă copiii sînt născuţi în căsătorie sau în afara ei, dacă locuiesc împreună cu părinţii sau separat. Drepturile şi obligaţiile părinţilor, cu excepţiile prevăzute de prezentul cod, încetează din momentul atingerii majoratului sau obţinerii capacităţii depline de exerciţiu de către copil.

Potrivit art. 74 din Codul familiei, părinţii sînt obligaţi să-şi întreţină copiii minori şi copiii majori inapţi de muncă care necesită sprijin material. Modul de plată a pensiei de întreţinere se determină în baza unui contract încheiat între părinţi sau între părinţi şi copilul major inapt de muncă. Dacă lipseşte un atare contract şi părinţii nu participă la întreţinerea copiilor, pensia de întreţinere se încasează pe cale judecătorească, la cererea unuia dintre părinţi, a tutorelui copilului sau a autorităţii tutelare teritoriale.

Răspunderea comună a ambilor părinţi este prevăzută şi la art. 8 alin (2) din Legea privind drepturile copilului nr. 370 din data de 30 noiembrie 2023 potrivit căruia ambii părinţi, în egală măsură, sau, după caz, reprezentanţilor legali/responsabililor legali ai acestuia poartă răspunderea principală pentru dezvoltarea fizică, intelectuală, spirituală şi socială a copilului, ţinând cont în primul rând de interesele acestuia.

La fel, potrivit art. 18 alin.(1) din Convenţia internaţională din 20 noiembrie 1989 cu privire la drepturile copilului, în vigoare pentru Republica

Moldova din 25 februarie 1993, statele părţi vor depune eforturi pentru asigurarea recunoaşterii principiului potrivit căruia ambii părinţi au o răspundere comună pentru creşterea şi dezvoltarea copilului. Răspunderea pentru creşterea copilului şi asigurarea dezvoltării sale le revine în primul rând părinţilor sau, după caz, reprezentanţilor săi legali. Aceştia trebuie să se conducă înainte de orice după interesul superior al copilului

Conform art. 5 din Protocolul nr. 7 Din Convenţia Europeană pentru Apărarea Drepturilor şi Libertăţilor Fundamentale, soţii se bucură de egalitate în drepturi ţi în responsabilităţi cu caracter civil, între ei şi în relaţii cu copii lor în ceia ce priveşte căsătoria, pe durata căsătoriei şi cu prilejul desfacerii acesteia/separarea părinţilor. Prezentul articol nu împiedică Statele să ia măsuri necesare în interesul copiilor.

Din conţinutul normelor de drept sus-citate rezultă cert obligaţia ambilor părinţilor să-şi întreţină copilul minor, obligaţie care se datorează faptului că acesta este temporar incapabili să-şi asigure de sine stătător existenţa.

Din pretenţiile înaintate în cererea de chemare în judecată rezultă că Dermenji Xenia suportă unilateral cheltuielile pentru întreţinerea şi educaţia copilului, pârâtul eschivându-se de la obligaţiunile sale de acordarea sprijinului atât moral cît şi financiar în întreţinerea copilului minor, prin urmare reclamanta a solicitat, în temeiul art. 76 din Codul familiei, încasarea pensiei de întreţinere pentru copilul minor în sumă bănească fixă în mărime de 3 000 lei.

Conform art. 76 din Codul familiei, în cazurile cînd părintele care datorează întreţinere copilului său are un salariu şi/sau alte venituri neregulate sau fluctuabile ori primeşte salariu şi/sau alte venituri, total sau parţial, în natură, ori nu are un salariu şi/sau alte venituri, precum şi în alte cazuri cînd, din anumite motive, încasarea pensiei de întreţinere, sub forma unei cote din salariu şi/sau alte venituri, este imposibilă, dificilă sau lezează substanţial interesele uneia dintre părţi, instanţa judecătorească poate să stabilească cuantumul pensiei de întreţinere într-o sumă bănească fixă plătită lunar sau, concomitent, într-o sumă bănească fixă şi sub forma unei cote din salariu şi/sau alte venituri conform art.75.

Cuantumul sumei băneşti fixe încasate în conformitate cu alin.(1) se determină de instanţa judecătorească, ţinîndu-se cont de starea materială şi familială a părţilor, de alte circumstanţe importante şi păstrîndu-se, dacă este posibil, nivelul anterior de asigurare materială a copilului.

Reieşind din circumstanţele speţei în cauză şi motivele invocate în cererea de chemare în judecată, pârâtul ca părinte este obligat să-şi întreţină copilul minor, iar datorită faptului că reclamanta susţine că nu cunoaşte dacă pârâtul este angajat oficial în câmpul muncii, nu deţine informaţii cu privire la alte venituri, iar pârâtul la rândul său nu a prezentat careva probe în acest sens, încasarea pensiei de întreţinere poate fi stabilită într-o sumă fixă.

Totodată, instanţa de judecată subliniază că obligaţia legală de întreţinere are ca obiect prestarea efectivă a întreţinerii în beneficiul persoanei întreţinute şi

urmează a fi impusă în funcţie de posibilităţile materiale ale părintelui care datorează întreţinerea copilului.

Instanţa reţine că, reclamanta a solicitat încasarea pensiei de întreţinere pentru copilul minor în mărime fixă de câte 3 000 lei lunar, începând cu data adresării în instanţa de judecată, până la atingerea majoratului de către copilul minor, iar pârâtul prin referinţa depusă şi susţinută de reprezentantul acestuia, avocata Iulia Osadcenco, a manifestat acordul deplin faţă de această pretenţie.

În aceste condiţii, ţinând cont de acordul părţilor, precum şi de interesul superior al copilului minor, instanţa de judecată consideră întemeiată pretenţia reclamantei privind încasarea de la Berladean Ion în beneficiul Dermenji Xenia a pensiei de întreţinere pentru copilul minor *****, în mărime fixă de 3000 lei lunar, începând cu data adresării în instanţa de judecată – 24 februarie 2026, până la atingerea majoratului de către copilul minor.

În ceea ce priveşte cheltuielile de judecată, instanţa reţine următoarele.

Potrivit art.82 din Codul de procedură civilă, Cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru şi cheltuielile de judecare a cauzei.

Potrivit art. 83 din Codul de procedură civilă, ,, (...) taxa de stat reprezintă suma percepută, în temeiul legii, de către instanţa judecătorească în beneficiul statului, de la persoanele în ale căror interese se exercită actele procedurale de judecare a pricinii civile.

Potrivit art. 85 alin. (1) Scutirile de taxa de stat şi/sau de taxa de timbru sunt prevăzute de pct. 1.1.2. din anexa nr. 2 la Legea taxei de stat nr. 213 din 31 iulie 2023, unde se menţionează că, se scutesc de taxa de stat în instanţele de judecată reclamanţii în acţiunile privind încasarea pensiei de întreţinere, respectiv reclamanta Dermenji Xenia se scuteşte de la plata taxei de stat.

Conform art. 98 alin. (1) din Codul de procedură civil, cheltuielile aferente judecării cauzei, suportate de instanţa judecătorească, precum şi taxa de stat, de a căror plată reclamantul a fost scutit, se încasează la buget de la pîrît proporţional părţii admise din acţiune dacă pîrîtul nu este scutit de plata cheltuielilor de judecată.

Conform art.87 alin.(1) lit.c) CPC, valoarea acţiunii se determină din suma totală a obligaţiilor de plată pe un an-în acţiunile pentru plata pensiei de întreţinere.

Astfel, ţinând cont de faptul că reclamanta a fost scutită prin efectul legii de la plata taxei de stat la înaintarea acţiunii cu privire la încasarea pensiei de întreţinere şi datorită faptului că această pretenţie a fost admisă în folosul reclamantei, instanţa va încasa din contul pîrîtului Berladean Ion în beneficiul statului suma în mărime de 1489,96 lei, cu titlu de taxă de stat pentru pretenţia încasării pensiei de întreţinere.

Cu privire la pretenţia reclamantei privind, constatarea ca fiind neîntemeiat refuzul lui Berladean Ion privind încuviinţarea perfectării actelor de identitate şi a paşaportului român în privinţa

copilului minor *** şi încuviinţarea perfectării actelor de identitate şi a paşaportului român în privinţa copilului minor *****, fără acordul tatălui Berladean Ion, instanţa de judecată consideră ca neîntemeiată din următoarele considerente**.

Din materialele cauzei instanţa constată că, la data de 09 februarie 2026 reclamanta a expediat în adresa pârâtului o cerere prealabilă, cu propunerea întocmirii unei declaraţii notariale până la data de 01 martie 2026, prin care pârâtul să-şi exprime acordul pentru perfectarea actelor de identitate şi a paşaportului român în privinţa copilului minor ***** (f.d. 24).

Ca argument în necesitatea perfectării actelor româneşti, reclamanta invocă faptul că, în prezent copilul minor împreună cu reclamanta se află pe teritoriul Germaniei, unde reclamanta este încadrată în câmpul muncii, iar copilul este înmatriculat la grădiniţă, astfel în vederea asigurării dreptului copilului, este necesar perfectarea actelor de identitate şi a paşaportului român pe numele minorului.

Din răspunsurile expediate în adresa reprezentantului reclamantei la data de 10 februarie 2026 de către pârât, ultimul îşi exprimă dezacordul pentru întocmirea declaraţiei notariale solicitate în forma propusă, în lipsa unei analize complete şi a garanţiilor privind respectarea drepturilor sale părinteşti (f.d. 26-27).

La caz, se impune a reitera că, potrivit art. 58 alin.(1) şi alin. (2) din Codul familiei, părinţii au drepturi şi obligaţii egale faţă de copii, indiferent de faptul dacă copiii sînt născuţi în căsătorie sau în afara ei, dacă locuiesc împreună cu părinţii sau separat. Drepturile şi obligaţiile părinţilor, cu excepţiile prevăzute de prezentul cod, încetează din momentul atingerii majoratului sau obţinerii capacităţii depline de exerciţiu de către copil.

Respectiv conform art. 60 din acelaşi cod statuează că părinţii au dreptul şi sînt obligaţi să-şi educe copiii conform propriilor convingeri, indiferent de faptul dacă locuiesc împreună sau separat. Părinţii poartă răspundere pentru dezvoltarea fizică, intelectuală şi spirituală a copiilor şi au prioritate la educaţia lor faţă de oricare alte persoane. Litigiile dintre părinţi privind educaţia şi instruirea copiilor se soluţionează de către autoritatea tutelară, iar decizia acesteia poate fi atacată pe cale judecătorească. Autoritatea tutelară recomandă părinţilor să se adreseze unui mediator pentru soluţionarea litigiului.

Iar potrivit art. 61 din Codul familiei toate drepturile şi interesele legitime ale copiilor sînt apărate în comun acord de către părinţii lor.

Aici instanţa ţine să menţioneze că perfectarea actelor româneşti reprezintă nişte acte juridice importante, care necesită acordul ambilor părinţi.

Instanţa stabileşte că, în conformitate cu prevederile articolului 53 din Codul familiei, precum şi art. 3 din Convenţia ONU privind drepturile copilului, în toate acţiunile care privesc copiii, întreprinse de instituţiile de asistenţă socială publice sau private, de instanţele judecătoreşti, autorităţile administrative sau de organele legislative, interesele copilului vor prevala.

Totodată instanţa ţine să menţioneze că, potrivit art. 9 din Legea nr.370 din 30-11-2023, (1) Copilul separat de un părinte sau de ambii părinţi are dreptul să întreţină relaţii personale şi contacte directe regulate cu cei doi părinţi ai săi, dacă aceasta nu contravine intereselor lui. (2) Statul întreprinde măsurile necesare pentru a combate acţiunile ilegale de deplasare a copilului într-un alt stat şi asigură identificarea şi returnarea copilului răpit în statul reşedinţei sale obişnuite.

În cazul dat orice măsură trebuie se fie justificată prin interesul superior al copilului, iar reclamanta conform prevederilor art. 118 din Codul de procedură civilă, are sarcina de a demonstra că refuzul pârâtului afectează acest interes.

Analizând materialele dosarului şi poziţia participanţilor instanţa stabileşte că la caz nu s-a prezentat probe pertinente care ar demonstra că refuzul tatălui este abuziv sau contrar interesului copilului, totodată nu există probe că perfectarea actelor fără acordul tatălui este necesară şi de urgenţă, astfel exercitarea autorităţii părinteşti în comun nu poate fi înlăturată în lipsa unor temeiuri legale. Or, simpla lipsă a acordului tatălui nu este suficient pentru admiterea cererii.

Prin urmare, instanţa constată că nu sunt întrunite condiţiile legale pentru substituirea acordului părintelui şi apreciază cererea ca fiind neîntemeiată, urmând a fi respinsă.

La caz, instanţa la examinarea pretenţiei deduse judecăţii, va ţine cont de cadrul normativ aplicabil raportului juridic litigios, inclusiv de legislaţia naţională a Republicii Moldova, precum şi de tratatele internaţionale la care statul este parte, în măsura în care acestea sunt incidente cauzei.

Potrivit art. 12 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească soluţionează cauzele civile în temeiul Constituţiei Republicii Moldova, al tratatelor internaţionale la care Republica Moldova este parte, al hotărîrilor şi deciziilor Curţii Europene a Drepturilor Omului, al hotărîrilor Curţii Constituţionale, al legilor organice şi ordinare, al hotărîrilor Parlamentului, al decretelor Preşedintelui Republicii Moldova, al hotărîrilor şi ordonanţelor Guvernului, al actelor normative ale ministerelor, ale altor autorităţi administrative centrale şi ale autorităţilor administraţiei publice locale. în cazurile prevăzute de lege, instanţa aplică uzanţele dacă acestea nu contravin ordinii publice şi bunelor moravuri.

Conform art. 13 alin. (1) din Codul de procedură civilă, la judecarea cauzelor civile, instanţa judecătorească aplică legislaţia unui alt stat în conformitate cu legea sau cu tratatele internaţionale la care Republica Moldova este parte.

În temeiul art. 460 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanţele judecătoreşti ale Republicii Moldova sînt competente să judece şi cauze cu element de extraneitate dacă:

a) organul de administrare, agenţia, sucursala, reprezentanţa persoanei străine are sediu în Republica Moldova;

b) pîrîtul are bunuri pe teritoriul Republicii Moldova;

c) reclamantul în procesul cu privire la încasarea pensiei de întreţinere şi constatarea paternităţii are domiciliu în Republica Moldova;

d) prejudiciul cauzat prin vătămare a integrităţii corporale sau prin o altă vătămare a sănătăţii ori prin deces a avut loc pe teritoriul Republicii Moldova ori reclamantul are domiciliu în Republica Moldova;

e) fapta sau o altă circumstanţă ce serveşte drept temei pentru intentarea acţiunii în reparaţie a daunei cauzate unui bun s-a produs pe teritoriul Republicii Moldova;

f) acţiunea decurge dintr-un contract a cărui executare, deplină sau parţială, trebuie să aibă loc ori a avut loc în Republica Moldova;

g) acţiunea ce rezultă din îmbogăţirea fără justă cauză a avut loc în Republica Moldova;

h) reclamantul în procesul de desfacere a căsătoriei are domiciliu în Republica Moldova sau cel puţin unul dintre soţi este cetăţean al Republicii Moldova;

i) reclamantul în procesul privind apărarea onoarei, demnităţii şi reputaţiei profesionale are domiciliu în Republica Moldova;

j) în procesul privind protecţia în străinătate a proprietăţii intelectuale a unei persoane domiciliate în Republica Moldova, persoana este cetăţean al Republicii Moldova sau apatrid, iar prin convenţia părţilor nu s-a stabilit o altă competenţă;

k) în procesul dintre persoane străine, acestea au convenit expres astfel, iar raporturile juridice privesc drepturi de care ele pot dispune în legătură cu bunuri sau interese ale persoanelor din Republica Moldova;

l) prin lege sunt prevăzute şi alte cazuri.

În conformitate cu prevederile art. 461 alin. (1) din Codul de procedură civilă, de competenţa exclusivă a instanţelor judecătoreşti ale Republicii Moldova sînt procesele cu element de extraneitate în care:

a) acţiunea se referă la dreptul asupra unor bunuri imobiliare de pe teritoriul Republicii Moldova;

b) bunul asigurat sau locul unde s-a produs riscul asigurat se află în Republica Moldova;

c) pretenţiile decurg dintr-un contract de transport, iar transportatorii ori punctele de plecare sau sosire se află în Republica Moldova;

d) procesul se referă la abordajul unor nave sau aeronave, precum şi la asistenţa ori salvarea unor persoane sau a unor bunuri în largul mării, dacă nava sau aeronava are naţionalitate moldovenească, ori locul de destinaţie sau primul port sau aeroport unde nava sau aeronava a ajuns se află pe teritoriul Republicii Moldova;

e) nava sau aeronava a fost sechestrată în Republica Moldova;

f) procesul are ca scop declararea insolvabilităţii sau orice altă procedură judiciară privind încetarea plăţilor în cazul unei societăţi comerciale străine cu sediu în Republica Moldova;

g) la data depunerii cererii de desfacere, anulare sau declarare a nulităţii căsătoriei, precum şi în alte litigii dintre soţi, cu excepţia celor cu privire la imobile din străinătate, ambii soţi domiciliază în Republica Moldova, iar unul dintre ei este cetăţean al Republicii Moldova sau apatrid.

Din conţinutul acţiunii civile, supuse controlului ierarhic superior, se atestă că solicitarea este cu privire la încuviinţarea perfectării actelor de identitate româneşti, pretenţie ce nu este reglementată de prevederile Codului de procedură civilă cu privire la examinarea cauzelor cu element de extraneitate.

În speţă, o hotărîre judecătorească emisă de către instanţele naţionale ale Republicii Moldova, cu privire la încuviinţarea unor drepturi a cetăţenilor Republicii Moldova, nu pot fi obligatorii pentru autorităţile unui Stat străin, or Statul România are propria s-a procedură de aplicare a legii civile, minorul în privinţa căruia se solicită emiterea unei hotărîri de încuviinţare a dreptului perfectării actelor de identitate, este cetăţean al Statului Român, prin urmare decizia acordării unui asemenea drept îi revine exclusiv Statului Român.

Din pretenţia reclamantei se atestă a fi solicitată încuviinţarea perfectării actelor de identitate a unui stat străin, de către o autoritate a unui stat străin, cerinţă ce nu este reglementată de norma procesual civilă a Republicii Moldova, ca temei de examinare în procedura cererilor cu caracter de extraneitate.

În consecinţă însă, se constată că, în cauză nu a fost stabilit că Republica Moldova este parte a cadrului legal al României, care reglementează procedura de perfectare şi eliberare a actelor de identitate româneşti, aici se menţionează practica CEDO privind principiul stabilităţii raporturilor juridice, prin prisma art. 1 Protocolului 7 , (cauzele ASITO v. Moldova; Brumărescu v. România; Josan v. Moldova).

În această ordine de idei este evident, că admiterea cererii cu privire la încuviinţarea perfectării actelor de identitate româneşti pe numele copilului minor, *****, fără acordul tatălui, ar putea crea dificultăţi şi duce la imposibilitatea executării unei asemenea hotărâri.

Este important de remarcat faptul că, reclamanta nu a prezentat instanţei probe, care ar fi de natură să stabilească legalitatea şi posibilitatea admiterii pretenţiei înaintate.

Reieşind din considerentele menţionate, instanţa stabileşte a fi neîntemeiată cerinţa reclamantei privind încuviinţarea perfectării actelor româneşti fără acordul tatălui, prin urmarea urmează a fi respinsă.

Conform art. art. 37, 38, 63, 74, 76, Codul familiei, art.238-241 Cod de procedură civilă, instanţa de judecată,

h o t ă r ă ş t e :

Se admite parţial cererea de chemare în judecată.

Se desface căsătoria între Berladean Ion şi Dermenji Xenia, încheiată la data de ***** la SSC Leova, trecută în registrul actelor de stare civilă la nr.5.

Se determină domiciliul copilului minor : *****, născut la *****.*****, cu mama acestuia, Dermenji Xenia.

Se încasează de la pîrtîtul Berladean Ion în beneficiul reclamantei Dermenji Xenia pensie de întreţinere pentru copilul minor: *****, născut la *****.*****, în mărime fixă de 3000 (trei mii) lei, lunar, începând cu data înaintării cererii de chemare în judecată, adică din 24 februarie 2026 şi până la atingerea majoratului de către copil.

Se încasează din contul pîrîtului Berladean Ion în beneficiul statului, taxa de stat pentru capătul de cerere privind încasarea pensiei de la care reclamantul este scutit la înaintarea acţiunii prin efectul legii, în sumă de 1489,96 lei (o mie patru sute optzeci şi nouă lei, 96 bani).

Hotărârea în partea încasării pensiei pentru întreţinerea copilului minor, se execută imediat.

În rest, cererea de chemare în judecată, se respinge ca neîntemeiată.

Hotărârea este cu drept de atac în ordine de apel la Curtea de Apel Sud în termen de 30 zile de la pronunţarea dispozitivului prin intermediul Judecătoriei Cimişlia şi se publică depersonalizată pe portalul instanţelor naţionale de judecată (www.instante.justice.md).

Preşedintele şedinţei,
judecătorul Brînza Andrei